

Verder o.a. in deze Star

In gesprek met ...

Trix van der Bij spreekt
met Rob de Boer

De ondernemer aan het woord

Annemarie Dijkstra en Marinus Baas
over De Moesberg

Voormalig postkantoor

Oude foto en stand van zaken

Maatschappij van Weldadigheid

Kolonievakantiehuysjes,
Koloniehuysjes, Kaarsenmakerij,
deBakkerij, Belvedere

Woonzorgcomplex

op schoolterrein?

Gebeurt er nog wat?

AGENDA

Zaterdag, 12 januari 2008

Nieuwjaarsreceptie

in Hotel Frederiksoord

Voorrang aan Frederiksoord

FREDERIKSOORD – Voor u ligt de zojuist verschenen uitgave 2 van jaargang 1 van De Star.

We zijn blij verrast dat er zo veel positieve reacties zijn geweest op de eerste uitgave van ons bulletin. Vooral over de uitstraling van De Star hoorden we lovende woorden. Dat hebben we mede te danken aan Cor Krüter, bekend ontwerper te Zeist. Deze positieve reacties hebben ons gesterkt in ons streven de aandacht te blijven vestigen op de pracht en kracht van ons dorp Frederiksoord.

In deze uitgave is veel, en soms zelfs verrassende informatie te vinden over de Maatschappij van Weldadigheid. Jan Mensink heeft ons uitvoerig bijgepraat tijdens een lang gesprek aan de vergadertafel van Huis Westerbeek. Natuurlijk is ook Trix van der Bij weer actief en leest u een verslag van het gesprek dat ze gevoerd heeft met Rob de Boer. Ook dank aan Frits van der Bij die weer alle redactionele werk heeft verzet.

We zijn van plan om elke keer ook een foto die de pracht en kracht van Frederiksoord tot uitdrukking brengt in De Star op te nemen.

We nodigen daarom iedereen uit foto's naar ons redactieadres te sturen. We zullen dan een keuze maken en ons bulletin verrijken met een foto die op een of andere manier een relatie heeft met Frede-

riksoord. Dat kan een foto van een stukje natuur zijn, maar ook een bijzondere foto van een gebouw, een huis, een situatie, een persoon. Voor deze eerste keer hebben we een foto genomen van een opkomende zon aan de Majoor van Swietenlaan, gemaakt door Jan Jansen.

Uiteraard zijn al uw opmerkingen en suggesties

welkom op ons e-mailadres:

star.frederiksoord@home.nl

Voor belangstellenden die buiten het verspreidingsgebied van De Star wonen, bestaat de mogelijkheid een digitale versie van het blad te ontvangen. Een mailtje met een verzoek is voldoende.

Hijlco Komen en Jan Jansen

Postkantoor
te Frederiksoord

Voormalig postkantoor Frederiksoord Het Posthuys

Het postkantoor heeft een lange geschiedenis. In Frederiksoord werd in 1861 reeds een koloniehuisje schuin tegenover het hotel ingericht als hulppostkantoor.

In 1888 werd door de Maatschappij van Weldadigheid het initiatief genomen Frederiksoord op het rijkstelegraafnet aan te sluiten. Een dergelijke verbinding kon alleen tot stand komen op aanvraag van een gemeentebestuur. De Maatschappij verzocht de gemeente Vledder om - buiten bezwaar van de gemeentekas - de nodige stappen te ondernemen deze verbinding te realiseren ten behoeve van de Maatschappij.

Het hulptelegraafkantoor te Frederiksoord, gevestigd in het algemeen bureau van de Maatschappij van Weldadigheid, werd op 1 november 1889 voor het publiek geopend. Met financiële steun van de heer P.W. Janssen kon de Maatschappij in 1898 een lokaal telefoonnet aanleggen. In 1908 werd toestemming verkregen om het hulptelegraafkantoor ook te bestemmen voor de interlokale telefoondienst.

Het Rijk had inmiddels in Frederiksoord een nieuw postkantoor gebouwd, dat op 1 maart 1902 voor het publiek was geopend.

Hiervoor had de Maatschappij de benodigde grond 'om niet' afgestaan. De Maatschappij was van mening dat de telegraaf- en telefoondienst beter in het postkantoor kon worden ondergebracht en deze is toen uit het algemeen bureau verdwenen. In 1909 werd Frederiksoord op het interlokale telefoonnet aangesloten en in de loop der jaren werd het lokale net van de Maatschappij door het Rijk overgenomen.

Het postkantoor staat op de Rijksmonumentenlijst. Het gebouw heeft een lange tijd te koop gestaan, maar is door de eigenaar, Terra Beheer, uit de verkoop gehaald. Er zal een aantal onderhoudswerkzaamheden aan het gebouw worden verricht waarna het Postkantoor bij een nieuwe makelaar landelijk te koop wordt aangeboden.

De ondernemer aan het woord Annemarie Dijkstra en Marinus Baas

► Aan de grote keukentafel van Annemarie en Marinus zittend, genietend van een lekker kopje koffie, loopt het gesprek vanzelf.

In december 1999 hoorde de vader van Marinus tijdens een potje biljarten dat De Moesberg te koop zou komen. Hij raadde Marinus aan de camping te kopen, hoewel Marinus er zelf nog geen moment aan had gedacht ooit een camping te beginnen. De koop werd tussen kerst en oud en nieuw beklonken en op 10 januari 2000 waren Annemarie en Marinus eigenaar van De Moesberg.

In de zeven jaar die ze nu de camping beheren is er ontzettend veel werk verricht.

Er is veel gesloopt en er is heel veel gebouwd: door Marinus, door Annemarie, maar zeker ook door vader Baas. 'Als die ons niet zo geweldig had geholpen, was het ons misschien wel boven het hoofd gegroeid', zegt Marinus.

Bijna elke dag is de nu 76-jarige vader Baas nog op het campingterrein te vinden.

Annemarie laat vol trots de foto's van de verbouwing zien en zo krijg ik een uitstekende indruk van wat er sinds 2000 allemaal aan werkzaamheden is verricht. Ze vertelt dat ze zo veel mogelijk de naam Frederiksoord in hun uitingen gebruiken: 'De camping ligt aan de rand van het Sterrebos in Frederiksoord'.

Marinus vertelt dat de camping nu 60 plaatsen voor stacaravans heeft, 50 voor toercaravans en 7 bungalows omvat. Voor een goed renderende camping is dat eigenlijk te weinig, vandaar dat ze een verzoek tot uitbreiding hebben ingediend. Het college van B&W staat positief tegenover de aanvraag. De Provincie moet nog een beslissing nemen. Marinus gaat ervan uit dat de aanvraag positief wordt beantwoord, wat betekent dat er een uitbreiding van 4,2 ha gerealiseerd zal worden: 50 nieuwe plaatsen voor stacaravans en 50 voor toercaravans. Elke stacaravan zal de beschikking

krijgen over gas, licht, water en riolering, kabel-tv en internetaansluiting. Annemarie vertelt dat er twee verhalen over het ontstaan van de naam Moesberg in omloop zijn, te mooi om niet even te vertellen. Het ene gaat terug naar de 17e eeuw toen er een havezate genaamd Moersbergen bestond, waar De Moesberg, destijds nog een hoeve, deel van uitmaakte. In de loop van de tijd werd de naam Moersbergen verbasterd tot Moesberg. Er bestaat ook een 'dronkemansversie': moes is Drents voor muis, en in barre tijden vluchtte al het ongedierte naar de hoogste plek in het landschap en dat is de plaats waar de boerderij nu nog steeds staat: De Moesberg.

Samen met Marinus fiets ik nog over de camping. We bekijken de verschillende mooie plekken van de camping. Ik ben onder de indruk van de fraaie aanblik. Camping De Moesberg ziet er uitnodigend en zeer verzorgd uit, een camping waar Annemarie en Marinus - en natuurlijk ook Frederiksoord - met recht trots op kunnen zijn.

Jan Jansen

Kolonievakantiewoningen

Heel lang moest er door De Maatschappij worden overlegd met vele instanties, maar wat er uiteindelijk is uitgekomen, is de moeite van het wachten waard gebleken.

Van de 15 kolonievakantiewoningen die aan de Vaartweg zullen worden gerealiseerd is het toegestane bebouwde

oppervlak verhoogd van 60 naar 100 m², en met bijgebouwen zelfs tot 130 m²! De huizen staan allemaal op 1200 tot 1700 m² grond, ze zullen worden verkocht, maar de grond zal in erfpacht worden uitgegeven.

De procedure om het bestemmingsplan te wijzigen start nog dit najaar.

Als alles meezit zal volgend jaar de eerste modelwoning aan de Vaartweg beschikbaar zijn. De woningen zullen het karakter hebben van een oud koloniehuisje. Het zullen echter beslist geen namaak-koloniehuisen worden. De Grontmij uit Assen is ontwikkelaar van dit plan.

◀ De Vaartweg

In gesprek met... Rob de Boer

FREDERIKSOORD – Rob zet een flinke pot thee, en al mopperend dat er toch ergens een theemuts moet zijn vindt hij al een oplossing: z'n eigen wollen muts met de keukenhanddoek.

Intussen is hij al aan het vertellen over vroeger, over zijn eerste kennismaking met Frederiksoord via de Tuinbouwschool. In die jaren werd hij volwassen en leerde zelfstandig te leven. Hij omschrijft de school in die tijd als een 'Theo Thijssenschool', maar dan voor pubers, een beeld dat iedereen die De gelukkige klas heeft gelezen de sfeer voor ogen zal roepen.

Rob ontmoette Alice toen ze een jaar later op school kwam, en leerde ook haar ouders kennen, die een azaleakwekerij hadden op de Bultweg.

Helaas bleef Rob in de tweede klas zitten, en hij werd bij de klas van Alice ingedeeld. Hij voorzag veel te veel afleiding en ging naar Jurriaanse, die toen directeur was, en het gelukkig begreep. In de parallelklas zat een S. de Boer, dus de voorletters hoefden alleen maar verwisseld te worden, wat een hoop administratief gehannes voorkwam, besliste de

baas. Schelto heeft het Rob nooit gegeven...

Er was een cabaret - erg kritisch - en Rob moest een vrij ironisch lied zingen. Bij het laatste couplet kon hij niet verder: al die leraren in de zaal... Maar ja, na een korte pauze kwam zijn stem terug en de zaal luisterde ademloos - daarna donderend applaus! Later kreeg hij complimentjes voor zijn supertiming, terwijl het alleen maar zenuwen waren geweest.

Ieder jaar moest er iets gebeuren waardoor ze in de krant kwamen, vonden deze pubers.

Een mooie stunt was de ontvoering van twee meisjes uit een bijeenkomst in het Dorpshuis van Wilhelminaoord. Behalve plattelandsvrouwen waren er toen ook plattelandsmeisjes. Een groep tuinhazen met een nylonkous over hun hoofd overviel de vergadering al schreeuwend; van de gillende meiden pakten ze er twee mee en verborgen die in een geleende auto, waar ze zich koest hielden toen de jongens zich voorstelden en zeiden niet verder te zullen gaan dan de Soos. De rest van de boeven was al te voet of op de fiets door het bos op weg daarheen. Daar werd het nog erg gezellig, en toen er

twee heren kwamen die leiding gaven aan de groep plattelandsmeisjes wilden de jongens - volgens afspraak - de meisjes niet meegeven aan 'vreemde heren'. De politie en de directeur werden opgehaald om te helpen de gijzelingszaak op te lossen. De agent stond erbij en keek ernaar, Jurriaanse bulderde wat op zijn bekende manier, en de meisjes waren weer vrij! Toen Rob dit veel later in geuren en kleuren vertelde op een corsovergadering meldde dochter Annie van Zus Prikken dat zij een van de slachtoffers was geweest.

Zo kunnen we nog wel even doorgaan want Rob had nog veel meer leuks over zijn schooltijd, maar we moeten ook nog even door over na 1968, toen ze eindexamen deden. Rob moest als dienstweigeraar twee jaar vervangende dienst doen terwijl Alice in die tijd in Zwolle haar diploma bloembinden haalde. Op die basis zetten ze hun zaak in Frederiksoord op. Azalea's kweken bleek niet erg lucratief meer, zodat Rob al gauw allerlei andere planten kweekte. Rob zegt van zichzelf dat hij met planten heel goed is en dat hij hard kan werken, maar dat hij voor de verkoop ervan afhankelijk is van Alice. So wie so is Alice het beste wat hem in zijn leven is overkomen.

Alice was enorm goed in haar bloemenzaak, heel creatief met bloemenwerk: ze voelde gewoon aan wat je bedoelde, weet ik uit eigen ervaring. Ook bij het koninklijk huis, waarvan de leden herhaaldelijk de Tuinbouwschool bezochten, had Alice groot succes met haar bijzonder boeketten.

Helaas ging de zaak achteruit toen ook supermarkten en benzinestations bloemen mochten verkopen, zonder diploma's.

Intussen waren er twee kinderen geboren. Uiteindelijk werd de winkel voor het publiek gesloten, wat een verlies voor de omgeving was. Ze leverden voortaan alleen nog aan de groothandel, wat Rob en Alice geen wind-eieren heeft gelegd.

Maatschappelijk ging het hun goed; hij zat in allerlei besturen, was zelfs vice-voorzitter van de Nederlandse Bond van Boomkwekers, maar over de rest wil hij niet eens praten. Tenslotte is dit niet de rubriek 'Een ondernemer aan het woord' maar 'In gesprek met ... Rob de Boer'. En vertellen kan hij!

Trix van der Bij

Beweging in Belvédère

FREDERIKSOORD – De grote zaal in ons Dorpshuis zat vol, echt vol. Het was in 2005 toen daar de gebiedsvisie 'Een monument in beweging' werd gepresenteerd. Hoe zou het gebied van De Maatschappij er in de toekomst uit kunnen gaan zien?

En toen werd het stil, heel lang ooverdovend stil. Is er daarna eigenlijk wel wat gebeurd? Wij vroegen het aan Jan Mensink, directeur van De Maatschappij. 'Ja, er is zeker wat gebeurd! We hebben twee jaar gewerkt aan een uitvoeringsplan, een plan waarin de visie is vertaald naar een eerste aanzet voor concrete projecten. En dat zijn er heel veel. Van kleine, eenvoudige tot grote veel complexere. Maar ook plannen die geld kosten en plannen die geld opleveren. Het mag duidelijk zijn dat de plannen die geld opleveren prioriteit zullen krijgen want daarmee kunnen we die andere projecten dan weer bekostigen.' De projecten die in het uitvoeringsplan zijn opgenomen val-

len alle in de zogenaamde productlijnen zoals die in de gebiedsvisie zijn opgenomen: recreatie en toerisme, De Koloniehof, zorg en wonen, ambachtsexpertise, verbreding landbouw en natuur, ruimtelijke ontwikkeling en de regierol van De Maatschappij.

Over dat laatste heeft Mensink nog een nieuwtje: 'Per 1 september is op parttime basis Werner Brouwer bij De Maatschappij aan het werk. Hij is de projectleider Belvédère en de taak om het Belvédèreplan verder uit te werken en financiële middelen te zoeken voor de mooie plannen.'

Bij het ter perse gaan van De Star werd bekend gemaakt dat Provincie Drenthe, Gemeente Westerveld en de Maatschappij van Weldadigheid een samenwerkingsovereenkomst hebben getekend.

In de getekende overeenkomst is vastgelegd dat de drie partijen zich gezamenlijk zullen inspannen om uitvoering te geven aan de nota 'Een monument in beweging'. Een goede stap vooruit.

Als alles goed gaat staat voor de eerste helft van volgend jaar weer een informatieavond voor de bewoners van de regio op het programma. Op naar een nog betere invulling van ons toch al zo mooie woongebied!

Woonzorgcomplex op schoolterrein?

Gebeurt er nou nog wat met het terrein van de oude Tuinbouwschool? Jazeker! Maar snel gaat het niet.

De huidige eigenaar van de school is nog steeds in onderhandeling met verschillende partijen waaronder de

Gemeente Westerveld en de Maatschappij van Weldadigheid. En die onderhandelingen verlopen vriendelijk gezegd niet snel. Even wachten dus op de definitieve plannen. Zodra die bekend zijn, zullen ze er ruim bekendheid aan geven. Geduld dus!

Kaarsenmakerij: quo vadis?

In nog geen half uur tijd was de bedoening van Joop in rook opgegaan. Geen kaarsenmakerij meer op De Koloniehof. Maar hoe nu verder?

Het antwoord daarop zal nog even op zich laten wachten. Omdat het gebouw toch ingrijpend moet worden opgeknapt is door het bestuur van De Maatschappij van Weldadigheid beslist om het uit het Belvédèreplan naar voren te halen. In dat plan - waarover meer elders in deze Star - wordt voorgesteld om een meer uitgebreide functie te ge-

ven aan De Koloniehof. Op dit moment wordt bekeken hoe het verbrande gebouw moet worden hersteld en ingericht waarbij dat moet passen in die toekomstvisie.

En daar bestaan natuurlijk meerdere varianten op zodat er driftig moet worden gestudeerd in Huis Westerbeek.

Je kunt je geld immers maar beter gelijk zo goed mogelijk besteden, toch?

Renovatie koloniehuisje

Het bestuur van de Maatschappij heeft onlangs besloten dat de woning aan de M.A. van Naamen van Eemneslaan 70 te Frederiksoord onder voorwaarden kan worden verkocht. In de toekomst is dat misschien ook voor meerdere koloniewoningen het geval.

De mogelijkheden daarvoor worden momenteel onderzocht. Het gaat dan om woningen die niet op de Rijksmonumentenlijst staan. Ook mogen het geen bijzondere of karakteristieke panden zijn. Vrijkomende panden zoals het koloniehuisje van wijlen Piet Puper aan de M.A. van Naamen van Eemneslaan worden duurzaam en 'casco' opgeknapt. Jan

Mensink, directeur van de Maatschappij van Weldadigheid: 'Dat wil zeggen dat de buitenkant volgens het beeldkwaliteitplan wordt aangepakt. Binnen wordt het op een moderne standaard gebracht. De rest is voor de nieuwe bewoner. Wel passen we waar mogelijk nieuwe technieken toe zoals een warmtepomp voor aardwarmte. Wanneer de zo opgeknapte huizen als huurpand zouden worden aangeboden, zou de huur zo hoog zijn dat het daarmee niet meer aantrekkelijk is voor bewoners uit de regio. De grond wordt zoals gebruikelijk in erfpacht uitgegeven. Inmiddels wordt de eerste koloniewoning aangepakt.'

deBakkerij

In 1860 werd Spikman molenaar en bakker aan de Molenlaan, eerst in dienst van De Maatschappij, later ging hij zelfstandig verder.

Rond 1900 werd deBakkerij op de hoek schuin tegenover wat nu Hotel Frederiksoord is gesticht. Al tijdens staat de mooi opgeknapte Bakkerij er verloren bij. Wat is daar aan de hand?

Navraag leert dat de onderhandelingen tussen De Maatschappij en het Hotel, waar het vernieuwde gebouw voor is bedoeld, in een diepe impasse

zijn geraakt. Om te voorkomen dat het gebouw leeg blijft staan, zeker tijdens het aanstaande winterseizoen, heeft De Maatschappij besloten er een tijdelijke huurder in onder te brengen. Mevrouw Sabine Boonstra, geboren en getogen in het noorden van Nederland, is de nieuwe bewoonster. Ze heeft jaren in het Gooi gewoond maar het noorden bleef trekken.

Sabine heeft in deBakkerij een shiatsu-therapiepraktijk gevestigd.

ONTWERP, OPMAAK EN DRUKWERK

SPONSOREN VAN DE STAR

stichting
maatschappij
van
weldadigheid

UITVAARTVERZORGING KIERS

Beautycenter
Frederiksoord
Schoonheidssalon
Tef. 0521 - 381866

TANKSTATION MENCER

't Krubenhuis

Familie
K. LEEUW

